

CÁRITAS DIOCESANA INVESTIU UN MILLÓN DE EUROS DURANTE O 2008

Cáritas Diocesana de Tui-Vigo investiu no pasado ano 1.061.371,78€ nos seus programas de axuda, promoción, educación e desenvolvemento; dos cales o 93,2% (990.669,33€) dedicáronse a atención social, un 5,68% (60.336,63€) a administración e un 1% (10.353,26€) a sensibilización e animación comunitaria.

O 56% dos ingresos (595.094,63€) proviñeron de institucións oficiais, mentres que o 44% (466.277,15€) procederon de institucións privadas, socios, donativos, colectas, herdanzas etc.

O BANCO DE ALIMENTOS DE VIGO REPARTE 917 TONELADAS DE ALIMENTOS EN LA PROVINCIA DE PONTEVEDRAO

Banco de Alimentos de Vigo repartiu no 2008 916.756 kg de alimentos, por un valor de 2.544.493,55€, ás familias necesitadas da provincia de Pontevedra.

O Banco realizou 14 campañas de recolleita de alimentos en distintas grandes superficies que acadaron a cifra de 24.556 kg.; recibiu 596.036 kg do Ministerio de Agricultura e Pesca (FEGA) correspondentes ao “Plan 2008 de Axuda Comunidade Europea ás persoas máis necesitadas do reino de España” e 36.648 kg de carne de vacún; doutra banda as colectas de Nadal realizadas en 35 Colexios e Institutos supuxeron 9.988 kg.

Numerosas empresas colaboraron tamén co Banco mediante a doazón tanto de produtos alimenticios coma de axudas económicas así como entidades bancarias.

Cáritas Diocesana de Tui-Vigo mante desde fai anos un convenio de colaboración co Banco por un importe de 9.000€, para a adquisición daqueles alimentos de primeira necesidade non doados polo FEGA para a súa distribución entre as persoas necesitadas.

“CÁRITAS IN VERITATE”, NOVA CARTA ENCÍCLICA DE BENEDICTO XVI

O pasado 29 de xullo, solemnidade de San Pedro e San Pablo, Benedicto XVI asinou a súa nova Carta Encíclica sobre o desenvolvemento humano integral **“A Caridad na verdade”**; e fixoo lembrando as palabras do apóstolo San Pablo na súa carta aos Romanos: *“Que a vosa caridade non sexa unha farsa: aborreced o malo e apegadevos ao bo. Como bos irmáns, sede cariñosos uns con outros, estimando aos demais máis que a un mesmo”* (12, 9-10)

A Encíclica, centrada no desenvolvemento humano, fainos un percorrido pola Populorum progressio e outras cartas de Pablo VI, lembrándonos que *“só en réxime de liberdade o desenvolvemento pode ser integralmente humano; é dicir, axudando á promoción de todos os homes, e de todo o home”*.

Fai tamén o Papa un percorrido polo desenvolvemento humano do noso tempo, deteniéndose nas dificultades, problemas e desigualdades que orixina e, manifestando unha vez máis, a necesidade de orientar cara ao ben común, cara á xustiza distributiva e a xustiza social.

Conclúe Benedicto XVI incidindo en que *“a cerrazón ideolóxica a Deus e o indeferentismo ateo, que esquece ao Creador e corre o perigo de esquecer tamén os valores humanos, preséntanse hoxe como un dos maiores obstáculos para o desenvolvemento”*.

CÁRITAS INTERNATIONALIS EMLAZA Ao G8 A DEMOSTRAR OS SEUS COMPROMISOS ANTE OS RETOS GLOBAIS

Con motivo do Cume do G8 que lle celebrada na localidade italiana de L'Aquila, Cáritas Internationalis (unha rede internacional formada por 164 Cáritas nacionais de todo o mundo, entre elas Cáritas Españolas), difundiu un documento no que insta aos líderes do citado Grupo a demostrar a súa vontade política de dar reposta a unha axenda de temas globais que demandan solucións urxentes. Entre estas cuestións, Cáritas Internationalis identifica no seu documento cuestións da máxima prioridade como son a axuda ao desenvolvemento, a participación da sociedade civil, o azote do VIH/Sida, o cambio climático ou a seguridade alimentaria.

Este é un amplo extracto do citado documento publicado baixo o título **Información de Cáritas Internationalis sobre o G8-2009** e que foi elaborado en nome de Cáritas Internationalis por Cáritas Inglaterra e Gales (CAFOD) con contribucións dos membros de Cáritas doutros países do G8. O texto íntegro encóntrase dispoñible en www.caritas.org.

O G8 réunese en Italia do 8-10 de xullo, nun ano crítico para o desenvolvemento internacional. A crise económica mundial está ameazando os logros conseguidos na redución da pobreza, nos últimos dez anos e ha exacerbado as repercusións da crise do prezo dos alimentos nos países en vías de desenvolvemento. Ademais, podería dicirse que as máis importantes negociacións multilaterais que teñan lugar nunca –las negociacións da Convención Marco de Nacións Unidas sobre o Cambio Climático– deben culminar en Copenhague, a finais de ano. Durante moitos anos, Cáritas manifestou as súas dúbidas sobre a responsabilidade e lexitimidade do G8. Agora, coa consolidación do G20 e o Foro das Economías Principais (MEF, Major Economies Forum) como principais tribunas para que os líderes dos países máis poderosos examinen a crise económica mundial e o cambio climático respectivamente, o G8 viuse desafiado a demostrar a súa relevancia.

A axuda

A asistencia ao desenvolvemento segue sendo un tema sobre o que cada unha das nacións doadores do G7 (G8 excluindo a Rusia) formulou promesas ben claras, no afastado 2005. Pero, sobre todo a causa do declive económico, algúns países do G8 non respectaron os seus compromisos, concretamente Italia e Francia. Os Estados membros da UE, que forman parte do G8 (Francia, Alemaña, Italia e o Reino Unido) acordaron acadar o obxectivo mínimo por país do 0,51 por cento do PIB para 2010. As nacións non europeas tamén fixeron as súas promesas, pero substancialmente inferiores que as da UE.

A sociedade civil

As organizacións da sociedade civil (OSC) non poidan participar realmente no seguimento ou no diálogo político sobre o desenvolvemento, se non se lles concede o espazo

político necesario para iso. Preocípannos as crecentes restricións para as OSC nalgúns países en vías de desenvolvemento, ás veces a través de lexislacións ou regulamentos restritivos.

Os gobernos do G8 deben facer todo o posible para asegurar que sexa garantido ás OSC un espazo político que lles consinta desempeñar as funcións encomendadas pola Axenda de Acción de Accra.

Os gobernos do G8 deben asegurarse de que as organizacións da sociedade civil e os parlamentos nacionais estean realmente representados nos organismos creados para o seguimento da eficacia da axuda, como prometido na Axenda de Acción de Accra.

O VIH e a SIDA

Comprendemos que o G8 ten previsto reiterar o compromiso de facilitar, para o 2012, 60 mil millóns de USD para combater enfermidades contaxiosas e reforzar os sistemas de asistencia médica. Este compromiso, feito no cume de Toyako Hokkaido, no 2008, foi criticado como desaxeitado entón, considerando que só para o VIH e o SIDA1 xa lle necesitaban 65 mil millóns de USD. Tamén preocípanos que concentrandonos en reforzar os sistemas de asistencia médica, poderíamos tirar a prioridade ao VIH. Ademais, situando o VIH exclusivamente no sector da saúde, limitamos as posibilidades de abordar os factores sociais e económicos que repercuten no VIH e a SIDA, reducindo a vulnerabilidade do virus. O número de contaxios co VIH e a necesidade de intensificar as intervencións explícanse cada vez mellor no contexto da crise económica, incrementado e evidenciando a necesidade de máis recursos de todos os sectores sociais.

Todos os países do G8 deben reiterar os seus compromisos, un pouco diluídos en Toyako/Hokkaido, de facilitar acceso universal á asistencia, tratamento e prevención do VIH, para o 2010, con plans definidos e prazos de realización, así como un sistema de seguimento por sectores, para seguir o cumprimento deste compromiso.

A corrupción

Cáritas recibe de bo grao a adopción da Convención de Nacións Unidas contra a Corrupción (CNUCC) que agora foi ratificada ou aceptada por 136 estados membros das Nacións Unidas. Sen embargo, Alemaña, Italia e Xapón, países do G8, non ratificaron o tratado e, por iso, lle lles exhorta para que fágano canto antes. Xunto con outras organizacións da sociedade civil, Cáritas cre que sen un mecanismo eficaz de revisión, a CNUCC será considerada como un bo tratado, pero sen dentes. Como a corrupción é un asunto extremadamente delicado, as organizacións da sociedade civil activas neste ámbito, deben sentirse libres de levar a cabo as súas actividades, sen intimidacións, nin acosos.

Os gobernos do G8 deben indicar o seu pleno apoio á CNUCC e o seu compromiso para asegurar que sexan realizados agora os traballos preparatorios necesarios, co fin de que sexan adoptados na Conferencia de Estados Parte, de Doha en novembro.

Sector privado

Cáritas é da opinión de que un sector dinámico e privado cómpre para o desenvolvemento, pero tamén de que se necesitan marcos reguladores para salvagardar os intereses dos países en desenvolvemento e os seus cidadáns. Existen demasiados casos ben documentado de prácticas depredadoras e prexudiciais de parte de empresas internacionais, que ocasionan danos ao medio ambiente e ás comunidades anfitroas. Polo tanto, non lle trata simplemente de alentar o investimento interno na crenza de que toda investimento é positiva. En particular, a promoción de asociacións privadas/pública esixe un elevado nivel de competencia e coñecementos especializados de parte dos gobernos anfitrións, que deben estar en condicións de efectuar o seguimento dos impactos positivos e negativos das empresas.

As medidas para reforzar o sector privado deben ir acompañadas do establecemento de marcos transparentes que esixan a rendición de contas. O apoio constante a iniciativas

específicas, como a Iniciativa para a transparencia das industrias extractivas (EITI), é benvido pero non basta.

Recomendamos que:

Os Gobernos do G8 esixan ás empresas que publiquen información detallada sobre os impostos e outros pagamentos ás lexislacións nacionais, por exemplo mediante normas para a cotización na bolsa de valores.

Os Gobernos do G8 dean o seu apoio para reformar as normas internacionais de contabilidade a fin de que as corporacións transnacionais informen país por país.

Cambio climático

As negociacións sobre un acordo climático mundial posterior a 2012 non avanzaron o necesario para garantir a consecución dun acordo axeitado e equitativo en Copenhaguen, en decembro. Os países do G8 teñen unha responsabilidade histórica con respecto ao actual cambio climático, pero ata agora non lograron comprometerse cos obxectivos de mitigación que impedirán cambios climáticos perigosos, ou comprometerse concretamente a ofrecer aos países en vías de desenvolvemento o apoio que necesitan para poder adaptarse ás repercusións do cambio climático e seguir un camiño de desenvolvemento sostible.

As Naciónes Unidas seguen sendo o principal foro para a toma de decisións intergubernamentais sobre o cambio climático. Sen embargo, o G8 representa unha desas raras ocasións en que os líderes dos países máis ricos reuniranse antes de Copenhaguen e debe lograr un acordo.

A estes efectos, os líderes do G8 deben comprometerse a:

Reducir polo menos nun 40% as emisións de gas invernadoiro antes de finais de 2020, con respecto aos niveis de 1990.

Cumprir cos compromisos financeiros pendentes desde fai tempo para a adopción de medidas urxentes: no 2001 prometéronse 2.000 millóns de dólares USD.

Proporcionar e asegurar unha parte xusta de fondos para destinar á adaptación e a mitigación nos países en desenvolvemento, incluída a investigación, o desenvolvemento e difusión de tecnoloxías axeitadas de mitigación e adaptación, ademais dos actuais compromisos da asistencia oficial para o desenvolvemento (AOD). Estimacións conservadoras indican que se necesitarán 110.000 millóns de dólares USD adicionais para financiar a mitigación e adaptación nos países en desenvolvemento para 2020.

Atribuír ás negociacións de Copenhaguen a maior prioridade política e empeñarse en participar persoalmente nelas.

Seguridade alimentaria e respecto do dereito aos alimentos

A especulación nos mercados de produtos agrícolas e o aumento da competencia pola terra debido aos incentivos de política para a produción de biocarburantes, e a diminución dos rendementos debido á variabilidade climática, foron algúns dos factores a curto prazo que ocasionaron o forte subido repentino dos prezos dos alimentos no 2008

Sen embargo, o fracaso de políticas arraigadas, tales como as normas comerciais inxustas, o desaxeitado apoio á agricultura dos países en desenvolvemento, e a insistencia en modelos agrícolas insostibles, crearan un sistema vulnerable aos trastornos.

Os países do G8 son en boa parte responsables da creación deste sistema, que promove os seus intereses nacionais a expensas da seguridade alimentaria e do respecto, protección e cumprimento do “dereito aos alimentos” nos países en desenvolvemento.

O G8 comprometeuse a adoptar unha ampla estratexia para facer fronte á crise alimentaria, incluído o establecemento dunha nova asociación mundial sobre seguridade alimentaria. Para garantir que crises semellantes non viren a producirse no futuro, o G8 debe comprometerse a:

Suspende as medidas de política que incentivan a produción de biocarburantes, o que actualmente exacerba a pobreza e o cambio climático

Adoptar o dereito aos alimentos como marco para as respostas ás crises alimentarias. Iso supón centrarse nas persoas máis vulnerables, máis pobres e máis marxinadas, o cal é sumamente importante nun contexto en que a seguridade alimentaria é unha cuestión de acceso e distribución. O dereito aos alimentos tamén supón a participación de todos os interesados no deseño dos programas que aféctanos, así como a garantía de que as mulleres, que constitúen a maioría dos pequenos produtores, participen plenamente.

Asegurarse de que a asociación mundial para a alimentación e a agricultura teña o sólido mandato de remediar as deficiencias das políticas mundiais relativas á fame. A asociación debe reforzar ás Nacións Unidas; promover a participación plena dunha variedade representativa de actores non estatais, tales como a sociedade civil e o sector privado; e ser dirixida por un grupo de expertos.

Aumentar a axuda á agricultura, en consonancia co dereito aos alimentos, cun interese especial pola pequena agricultura sostible e en apoio dun enfoque multifuncional da agricultura, tal como se indica nas recomendacións do informe da Avaliación internacional do coñecemento, a ciencia e a tecnoloxía do desenvolvemento agrícola.

Adoptar medidas para reducir a volatilidade dos mercados, incluído o apoio á creación de existencias, e a regulamentación da especulación dos mercados de produtos básicos.

Preparar un bo terreo para o comercio, incluído os establecementos de normas comerciais que se baseen en compromisos cos dereitos humanos, que recoñezan o dereito dos países en vías de desenvolvemento ter un espazo de política nos acordos comerciais

Fortalecer e simplificar as normas do comercio internacional para pór freo ao dumping e eliminar as subvencións das exportacións que producen distorsións do comercio e permiten ás agroindustrias controlar os mercados mundiais.»

**Recepción de donativos na conta de Cáritas Diocesana de Tui-Vigo
Caixanova: 2080/0000/75/0040250250**

www.caritastui-vigo.org

É a páxina web de Cáritas Diocesana que pretende utilizar este medio actual para dar a coñecer o labor de Cáritas.